

bättre av att matchen fick flyttas p.g.a. översvämning. Matchen förlorades om än knappt och svettiga utan någon form av ombyte vände man hemåt med den utrustning man hade, en bandyklubba. Under dagen hade det blivit vatten på isen samtidigt som höstmörkret gjorde sig påmint. Utsvultna, blöta, trötta på gränsen till utmattning kom man efter stor möda hem, "men roligt var det", sa han som fick stryk.

Inga spelardressar förekom, det fick gå på personkännedom, men trots ett sparsamt återhållsamt leverne kom bandyn att rasera ekonomin och därmed påskynda UIK:s nedläggning. Det var de snörika vinternarna kring 30-talet som var den direkta orsaken. Att leja för snöröjningen kostade pengar och det dröjde inte länge förrän Petrus Larsson plogat bort hela klubbkas-

san och ändå fanns en kvarlämnad skuld på över 200 kronor.

Inre motsättningar inom klubben bidrog också till UIK:s fall. Vid årsmötet 1934 lämnade Einar Wallberg över en kassabehållning av knappa 40 kronor. Vart pengarna och övrig dokumentation för Utomskogens IK:s verksamhet tagit vägen, har varit omöjligt att spåra.

1936 försvann Einar Wallberg från bygden p.g.a. sitt arbete, men bor numera i Arbrå. Samma år brann sågen i Bogården ner till grunden och många blev arbetslösa och tvingades bryta upp och lämna Utomskogen. Året senare flyttade klubbens första ordförande, Jonas Norell, till Hudiksvall, där han fortfarande bor.

1936 bildades Utomskogen skidklubb, men det är en helt annan historia.